

[Rager.]

at vi kun med Glæde kan se, at Det konservative Parti gennem Aarene er naaet til at anerkende, at den tvungne Voldgift i visse Tilfælde, foreløbig kun i visse Tilfælde, kan være anvendelig. Det glæder os kun, og vi maa nu opfordre de Herrer til ogsaa at arbejde med Problemet og forsøge at forstaa det til Bunds. Saa kan det være, at det engang kan bære Frugt.

Formanden: Jeg henstiller, at man i dette Øjeblik lader de gamle Kommissionsbetænkninger ligge og søger at komme til Afslutning af Forhandlingerne

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: I Anledning af den Omhu, hvormed man synes at værne over den højtærede Forligsinstitutions Prestige, vil jeg gerne minde om, at der i sin Tid har været en radikal Minister, som ganske tilsidesatte Forligsmandens Arbejde og selv greb ind, saa der har været Fortilfælde, hvor Sagen har været fuldt saa betydelig som i Øjeblikket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ønsker kun at fastslaa som Resultat af denne Diskussion, at det altsaa er givet, at der, ganske uanset vor Stilling, ikke er nogen politisk Mulighed for Gennemførelsen af en permanent Lov om tvungen Voldgift. Derom kan der slet ikke være den fjerneste Tvivl. Naar Det radikale Parti altsaa har en Mulighed for isoleret i en enkelt Situation at prøve Vejen, vil de slet ikke være med til den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sigtede ved sin Bemærkning til det Indgreb, jeg i sin Tid foretog i Telefonkonflikten. Jeg vil gerne sige, at det var virkelig ikke min Hensigt at gøre Forligsinstitutionen nogen som helst Skade, men der forelaa en overordentlig vanskelig Situation og for mig uforklarlig. Jeg havde den 31. December erklæret, at denne Strejke burde tabes. Efter nogen Tids Forløb fik jeg den Underretning, at Arbejderne erkendte, at Strejken maatte tabes, og de erklærede sig villige til at gaa ind paa en

Ordning, hvorved Strejken var tabt. Dette var jeg i Stand til at underrette Forligsmanden om, og jeg opfordrede ham derfor til nu endelig hurtigst muligt at faa Ende paa denne Konflikt. Til min store Forundring viste det sig umuligt at faa Ende paa en Konflikt, som dog fra den ene Side var erkendt for tabt, og det blev mig derfor magtpaaliggende at undersøge, hvori disse Vanskeligheder bestod. Jeg bad derfor de paagældende om at komme op paa mit Kontor, for at jeg kunde drøfte dette med dem. Det viste sig, at de Vanskeligheder, der var forbundet med Konfliktens Afslutning, bestod i Ordlyden af den Overenskomst, hvormed Strejken skulde afsluttes, og jeg fandt Uoverensstemmelserne saa latterlige, at jeg anvendte hele min Dag og for Resten en stor Del af Natten for at bringe de to Parter til Overenskomst i denne Sag. Efter min Anskuelse burde Forligsmanden have været i Stand til at udrette det, som jeg med noget Besvær naaede til at udrette, og Forligsmanden har formentlig selv erkendt, at han ikke egnede sig til sin Opgave, ved Dagen efter at begære sin Afsked. Men det, der skete derved, var ikke, at Forligsinstitutionen som saadan blev forringet eller krænket, men det, at en Mand blev bragt til Erkendelse af, at han ikke formaade at røgte sin Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen forsvarede nu sit Indgreb over for Forligsinstitutionen, da Telefonstrejken stod paa, med, at han fandt sig foranlediget til at sætte Interessen for Stridens Afslutning over Hensynet til Forligsmanden, at han i øvrigt ikke havde til Hensigt paa nogen Maade at skade hans Autoritet. Men det har vi heller ikke til Hensigt med vor Optræden ved denne Lejlighed, og det har ogsaa, efter at det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen havde sat Forligsinstitutionen til Side og ordnet den Sag, som det viste sig, Forligsmanden ikke var i Stand til at ordne, vist sig, at Forligsinstitutionen fremdeles bestaar og i mange Konfliktilfælde har udført en saare gavnlig Gerning. Og det haaber vi ogsaa kan blive Tilfældet, enten denne Sag, vi behandler her i Dag, ordnes paa den ene eller den anden Maade. Men det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har som Minister for offentlige Arbejder vist en Forstaaelse, som har fundet sit Udtryk deri, at Samfundets Vel maa plejes, selv om det i en given Situation skal